

Sygnatura akt II K 745/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz Protokolant: K. K. (1)

w obecności Prokuratora Ewy Czarnul

po rozpoznaniu dnia 27 marca 2018 roku i 22 maja 2018 roku sprawy karnej

D. K.

urodzonego (...) w K.

syna S. i M. z domu P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 czerwca 2014 roku w N., woj. (...) z pomieszczenia służbowego w sklepie (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1000 zł na szkodę K. F. (1), przy czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany za przestępstwo podobne z art. 280§2 kk i inne wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 26.02.2004 r – sygn. akt III K 145/03 na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 20.02.2006 r. do 26.06.2007 r. oraz od dnia 25.12.2008 r. do dnia 27.11.2009 r.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. oskarżonego D. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa,

II. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca Urzędowi Miasta w N. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr I/163/14 pod pozycją 1, właścicielowi sklepu (...) w N. pod pozycją 2 i 4, Komendzie Powiatowej Policji w K. pod pozycją 3.

Sygnatura akt II K 745/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 czerwca 2014 roku K. F. (1) sprzedawała w sklepie (...) położonym przy ul.(...) w N.. W biurze sklepu pokrzywdzona pozostawiła torebkę, w której miała - między innymi - kosmetyczkę z pieniędzmi w kwocie 1.000 zł w banknotach po 100 zł. Około godziny 14.20 do sklepu (...) weszło dwóch nieustalonych mężczyzn i jeden z nich zaczął rozmawiać ze sprzedawczynią wypytyując ją o alkohol, który mógłby kupić w prezencie dla dziadka, prosząc o możliwość obejrzenia kolejnych butelek alkoholu. W tym czasie drugi z mężczyzn udał się bezpośrednio na tyły sklepu, po czym, wykorzystując zainteresowanie sprzedawczyni swoim współnikiem wszedł do biura skąd zabrał z torebki K. F. (1) posiadane przez nią pieniądze. Pierwszy z mężczyzn zrezygnował z zakupu alkoholu, zaś drugi wziął z półki sok, za który zapłacił i wyszedł ze sklepu. Po chwili sprzedawczyni zauważyła poprzestawiany towar, weszła do biura,

aby sprawdzi monitoring. W biurze K. F. (2) zauważyła otwartą torebkę i kosmetyczkę, w której miała pieniądze i po sprawdzeniu stwierdziła, że jej pieniądze zostały ukradzione.

Dowód: zeznania świadka

K. F. (1), k.2, 7-8,67-68,186-187,484-485

Opinia z przeprowadzonych badań z zakresu zapisów wizualnych, k.28-37

Protokół z odczytu zapisu monitoringu, k.71-73

Na podstawie zapisu monitoringu miejskiego ustalono, iż sprawcy kradzieży przyjechali na ulicę (...) w N. samochodem marki O. (...) koloru srebrnego o nr rej (...), tam zaparkowali pojazd, ulicą (...) udali się do sklepu (...), skąd po chwili wyszli, wrócili ulicą (...) do zaparkowanego samochodu i odjechali. Zapis monitoringu miejskiego nie pozwolił na identyfikację sprawców kradzieży.

Dowód; protokół z odczytu zapisu monitoringu, k.11

Zeznania świadka

Ł. S., k.207,483

Właścicielem samochodu marki O. (...) koloru niebieskiego o numerach (...) jest ojciec oskarżonego D. S. K.. W kwietniu 2014 roku skradziono jedną z tablic rejestracyjnych. S. K. nie zgłaszał kradzieży, sam dorobił skradzioną tablicę i nadal korzystał z pojazdu.

Dowód: zeznania świadka

S. K., k. 49, 61,192-193,457-458

Dokumenty skarbowe, k.176-177

Pismo KPP K., k.214

W dniu 29 czerwca 2014 roku oskarżony D. K. przebywał w K., zaś jego ojciec S. K. korzystał w dniach 27 – 29 czerwca 2014 roku z samochodu marki O. (...) podczas (...) prowadząc handel obwoźny.

Dowód: zeznania świadka

S. K., k. 49, 61,192-193,457-458

M. S., k.193,484

Pismo (...) spółka zoo w K., k.204

Oskarżony D. K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień. W wyjaśnieniach składanych przed Sądem oskarżony wskazał, że przypomina sobie, że podczas Dni K. przebywał w K. i pomagał ojcu w związku z sytuacją zepsutego samochodu.

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż oskarżonemu D. K. nie można przypisać winy w zakresie zarzucanego mu czynu, brak bowiem dowodów pozwalających jednoznacznie i bez wątpliwości ustalić, iż to oskarżony był w sklepie (...) w N. w dniu 29 czerwca 2014 roku i dokonał kradzieży pieniędzy pokrzywdzonej.

Przede wszystkim wskazać należy, iż na żadnym etapie postępowania oskarżony nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w postępowaniu sądowym przedstawił dowody, potwierdzające jego alibi w postaci zeznań ojca S. K. oraz jego znajomego M. S., którzy potwierdzili zgodnie, iż w dniu 29 czerwca 2014 roku oskarżony przebywał w K., a dodatkowo pojazd, którym miał się poruszać oskarżony również tego dnia znajdował się w K., a mało tego doszło do jego awarii, po której M. S. udzielał pomocy S. K. prowadzącemu sprzedaż na imprezie (...). Okoliczność udziału S. K. w dniu 27 czerwca 2014 roku została potwierdzona oświadczeniem organizatora w tym zakresie, co do pozostałych dni tak pewnego potwierdzenia nie ma, natomiast udział w tejże imprezie potwierdza M. S., zaś sam S. K. wskazał, iż w dwóch kolejnych dniach imprezy opłatę zakupił od sprzedawcy, który wydał mu potwierdzenie z boczka. Pomijając fakt, iż ojciec oskarżonego jest osobą jednoznacznie zaangażowaną w pomoc swojemu dziecku i w ocenie Sądu w pełni wspiera przyjętą przez niego linię obrony, prezentowane przez niego okoliczności nie mogą być w żadne sposób wykluczone, nie ma bowiem żadnych dowodów, które wskazywałyby, że w istocie D. K., korzystając z pojazdu ojca marki O. (...) nr rej (...) w dniu 29 czerwca 2014 roku znajdował się nie w K., a w N..

Przede wszystkim odległość między wskazywanymi wyżej miastami jest na tyle duża, że poruszający się samochodem potrzebuje minimum kilku godzin na przejazd, wkluczone jest zatem, aby oskarżony znajdował się tego samego dnia w godzinach popołudniowych w K. i N.. Na ustalenie, iż oskarżony przebywał tego dnia w N. pozwoliłby jedynie dowód jednoznacznie potwierdzający obecność oskarżonego. Tymczasem Sąd dysponuje jedynie protokołami zapisów monitoringu ze sklepu oraz monitoringu miejskiego, a dodatkowo opinią biegłego z zakresu zapisów wizualnych. Biegły po analizie wszystkich zgromadzonych w sprawie zapisów, zdołał wykadrować 10 klatek z wizerunkami dwóch mężczyzn, którzy dokonali kradzieży pieniędzy w sklepie (...). Biegły wskazał przy tym, że jakość zapisu, złe ustawienie kamer dokonujących zapisu uniemożliwia dokonanie jednoznacznej identyfikacji tychże osób. Na wykadrowanych zapisach, ani sam oskarżony, ani jego najbliżsi nie rozpoznali żadnej osoby, w szczególności osoby oskarżonego.

W postępowaniu przygotowawczym, pokrzywdzonej K. F. (1) nie okazano osoby oskarżonego, a jedynie fotografie pozyskane z archiwów policyjnych oraz wniosku o dowód osobisty oskarżonego.

Podczas pierwszego okazania wizerunków, K. F. (3) wskazała D. K. jednak podała „mężczyzna na wizerunku numer 2 najbardziej odpowiada mężczyźnie, który okradł mnie w dniu 29 czerwca br. Twarz mężczyzny na zdjęciu jest trochę pełniejsza niż wygląd tego mężczyzny na monitoringu i tak jak go zapamiętałam, ale nos, uszy, oczy wyglądają bardzo podobnie stąd jestem prawie pewna, że to ten mężczyzna był sprawcą kradzieży pieniędzy” (k.7-8) Taka treść zeznań podczas okazania, w żaden sposób nie pozwala na przyjęcie pewności co do osoby oskarżonego, a rodzi wątpliwości co do jednoznaczności rozpoznania.

Podczas drugiego okazania rozpoznała oskarżonego na okazanej fotografii na 100%, jednak już podczas przesłuchań w sądzie nie potrafiła sobie przypomnieć czy istotnie rozpoznała oskarżonego na fotografiach z całą pewnością. Nie pozostawia jednak żadnych wątpliwości fakt, iż podczas rozprawy pokrzywdzona K. F. (3) po raz pierwszy miała możliwość zaobserwowania oskarżonego bezpośrednio i z całą stanowczością wskazała, że oskarżony to nie jest ta osoba, która ją okradła i która można zaobserwować na zapisie monitoringu. Świadek wiarygodnie i logicznie zeznała, że podczas wchodzenia na salę rozpraw oskarżony przeszedł koło niej, co upewniło ją w przekonaniu, że to nie jest ta sama osoba, sprawca bowiem był znacznie wyższy, tak wysoki, że musiała zadzierać głowę. Świadek miała możliwość przyjrzeć się oskarżonemu i z pełnym przekonaniem zaprzeczyła, aby była to ta sama osoba. Sąd dostrzega, iż od zdarzenia upłynął znaczny okres czasu i sylwetka, uczesanie, wygląd twarzy oskarżonego mógł ulec zmianie, skoro jednak świadek powołała się na taki element wyglądu oskarżonego jak wzrost sprawcy, trudno zakładać, aby ten akurat uległ zmianie.

Dając więc wiarę pokrzywdzonej, która na żadnym etapie postępowania, nie myliła się w zeznaniach, nie dokładała szczegółów, nie relacjonowała odmiennie, konsekwentnie opisując, to – obiektywnie ujmując – nieskomplikowane zdarzenie, Sąd przyjął, iż istotnie oskarżony nie był sprawcą kradzieży pieniędzy oskarżonej.

W sprawie istnieją wątpliwości spowodowane chociażby ustaleniem, iż sprawcy kradzieży przyjechali do N. pojazdem o numerach rejestracyjnych pojazdu należącym do S. K.. Ta okoliczność w powiązaniu z niepewnym - ale jednak

- rozpoznaniem osoby oskarżonego D. K., mogły pozwolić na przedstawienie zarzutów oskarżonemu. Z drugiej jednak strony materiał dowodowy zgromadzony przez funkcjonariuszy Policji, sprowadzający się do zabezpieczenia zapisów monitoringu pozwala na ustalenie, iż pojazd ten miał kolor srebrny, podczas gdy z dostarczonych przez S. K. dokumentów wynika, iż jego pojazd od chwili jego rejestracji na terenie Polski miał kolor niebieski. P. tą okoliczność z zeznaniami S. K., o utracie tablicy rejestracyjnej która nie została zgłoszona - rodzi kolejne wątpliwości, których Sąd nie jest w stanie rozstrzygnąć jednoznacznie, dopuścić należy bowiem założenia, w których możliwa jest sytuacja, w której sprawca poruszał się pojazdem z przerobionymi tablicami rejestracyjnymi.

Kierując się zatem zasadą wynikającą z art.5§2 k.p.k., zobowiązującą Sąd do rozstrzygnięcia na korzyść oskarżonego wszystkich wątpliwości, Sąd uznał, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów nie jest w stanie jednoznacznie ustalić, czy istotnie to oskarżony dokonał kradzieży pieniędzy w sklepie (...). Efektem takiego ustalenia, jest uniewinnienie oskarżonego, od popełnienia zarzucanego mu czynu, z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających przyjęcie, iż dopuścił się on występku z art. 278 § 1 k.k.

Sąd zatem uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, wydatkami związanymi z postępowaniem zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. obciążając Skarb Państwa, a na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił Urzędowi Miasta w N. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr I/163/14 pod pozycją 1, właścicielowi sklepu (...) w N. pod pozycją 2 i 4, Komendzie Powiatowej Policji w K. pod pozycją 3.